

РЕШЕНИЕ

№ 1730

гр. София, 16.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 17.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11462** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЧЕЗ-КО“ ЕООД – С., представлявано от Д. Ц. С. срещу РА № Р – 22002222002631-091-001 от 23.03.2023г., потвърден с Решение № 1300 от 12.09.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с който са установени допълнително задължения за жалбоподателя по ЗДДС общо в размер на 590 880.53лв., от които 393 153. 20лв. главници и 197 727.33лв. лихви. Жалбоподателят твърди, че РА е незаконосъобразен, тъй като не е съобразен с материалния закон и е издаден при съществени процесуални нарушения. Конкретно е коментиран само отказа да се признае право на данъчен кредит по отношение на няколко групи доставки, мотивиран с извод за тяхната нереалност. Оспорва се тази констатация и се обосновава, че са изпълнени всички предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит и то е надлежно упражнено. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени ревизионния акт. Претендират се разноските по делото. Ответникът по жалбата – Директорът на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при

ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли РА да бъде оставен в сила. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – [населено място].

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„ЧЕЗ-КО“ ЕООД – С. е търговец със седалище в [населено място], регистриран по ЗДДС.

Процесната ревизия е повторна и е възложена в изпълнение на указанията, дадени с Решение №628/29.04.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С.. С Протокол №Р-22002222002631-П.-001/12.08.2022 г. са присъединени доказателствата, събрани при предходното ревизионно производство.

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22002222002631-020-001 от 27.05.2022 г., връчена по електронен път на 07.06.2022 г., е възложено извършването на ревизия на „ЧЕЗ-КО“ ЕООД за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.01.2016 г. до 30.04.2018 г., от 01.11.2020 г. до 31.12.2020 г., от 01.02.2019 г. до 31.08.2020 г. и от 01.06.2018 г. до 31.12.2018 г. Срокът за приключване на ревизията е продължен със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/№Р22002222002631-020-002/24.08.2022 г. и ЗИЗВР №Р-22002222002631-020-003/05.10.2022 г. Заповедите са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22002222002631-092-001 от 12.12.2022 г., връчен на 29.12.2022г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК дружеството е подало писмено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22002222002631-091-001/23.03.2023 г., издаден от Т. Б. Г. - орган, възложил ревизията, и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на дружеството по електронен път на 29.03.2023г.

С РА е отказано право на данъчен кредит за данъчните периоди януари – декември 2016, 2017 и 2018г. и 2020г. и февруари – декември 2019г. общо в размер на 590 880.53лв., от които 393 153. 20лв. главници и 197 727.33лв. лихви. Правото на

данъчен кредит е отказано на две групи основания: По отношение на една част от декларираните доставки – поради липса на фактури, а за друга част – поради отричане реалността на декларираните доставки.

Дружеството е обжалвало ревизионния акт по реда на чл.155 и сл. от ДОПК пред директора на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП - [населено място]. С Решение № 1300 от 12.09.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. РА е потвърден. Решението е съобщено на 18.09.2023г., а жалбата до съда срещу РА е подадена на 27.09.2023г.

От установеното в хода на ревизионното производство и от събраните в съдебното производство доказателства относно релевантните за материално-правния спор факти, касаещи наличието, респ. липсата на право на данъчен кредит и неговото надлежно упражняване, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

I. Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в периодите януари – декември 2016, 2017 и 2018г. и 2020г. и февруари – декември 2019г. размер на общо 326 754.55лв. по фактури на различни доставчици, описани по номера, дати на издаване и издатели в нарочна таблица в РД, започваща от стр. 67 на РД до стр. 162 на РД. В рамките на първоначалното ревизионно производство данъчните органи са изискали от субекта на ревизията с Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, изх. №Р-22221521001168-040001/31.05.2021 г., с което са изискани: оборотни ведомости и главни книги за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г., справка за броя и местонахождението на офиси, складови помещения и други търговски обекти, договори, анекси и споразумения към тях; фактури, приемо - предавателни протоколи, документи за плащане и др., касаещи 346 задължени лица - клиенти и доставчици на „ЧЕЗ-КО“ ЕООД. От изисканите документи са представени счетоводни справки. Не са представени било в копие, било в оригинал фактурите, по които е ползван данъчен кредит. При повторната ревизия на „ЧЕЗ-КО“ ЕООД са изискани отново първични счетоводни документи (с ИПДПОЗЛ №Р- 22002222002631-040-001/08.06.2022 г.), с което са изискани първични счетоводни документи, счетоводните регистри за ревизираните периоди, както и търговката документация, касаеща 346 задължени лица

- клиенти и доставчици на ревизираното лице. Фактури за процесните доставки не са представени и в рамките на съдебното производство. Не са представени обяснения за липсата на първична счетоводна документация. На част от доставчиците са направени насрещни проверки. Такива са направени на „ВАЛЕРИЙ М ГРУП“ ЕООД, „ПРИМЕКС“ ЕООД и „ФТБ“ ЕООД, при които доставчиците са отrekli да са извършвали доставки на жалбоподателя. По отношение на една от отчетените фактури №[ЕГН]/01.11.2019 г., издадена от „ТРАНС КОНТИНЕНТАЛ“ ООД, е установено, че получател на доставката в нея е друго лице.

II. Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в размер на 67 325,21 лв. по фактури, издадени от „ЕВРО КЪМПАНИ 09“ ЕООД, КООПЕРАЦИЯ „ЛЪЧ“, „ИНФОЛОГ - 33“ ЕООД, „МАШИНКОМЕРС 2004“ ЕООД, „ПРОЛОГ - 19“ ЕООД, „ИНЛАГ“ ЕООД и „ФИН КО 2015“ ЕООД. По отношение на спорните доставки, систематизирани по доставчици, по делото се установява следното:

1. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по фактури на „ЕВРО КЪМПАНИ 09“ ЕООД в общ размер на 26 850.26 лв. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 20.12.2012 г. и е дерегистрирано на 26.04.2022 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Предмет на доставките, според удостовереното във фактурите са: корекция на документация и параметри на сачмени лагери, корекции на технически паспорт на различни лагери, аванс и плащания по договор, доплащане за работи, плащане по приемо-предавателен протокол от 26.10.2018 г., корекции в транспортни опаковки на лагери с цилиндрични ролки и на сачмени лагери, съпоставимост на обозначения и търговски маркировки на сачмени лагери, доставени стоки по приложен опис, продадени стоки и консумативи по приложена спецификация, доставени стоки и материали по опис, лагер NP 385038 TIMKEN. Представени са копия на фактурите. Процесните фактури са включени в съответните дневници за продажби. Не са представени каквито и да било обяснения и доказателства, от които да е видно какъв е предмета на доставките обозначени като аванси и плащания по договор. За периодите, през които са издадени фактурите дружеството е декларирало 4 действащи трудови договора за лица, назначени на длъжности: снабдител - доставчик, икономист организация и управление, отчетник

финанси и работник сглобяване на детайли. От страна на доставчика е изискана информация за произхода на стоките и естеството на предоставените услуги, както и доказателства за извършено плащане по тях. Такива доказателства не са представени.

2. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по две фактури КООПЕРАЦИЯ „ЛЪЧ“ с начислен ДДС в размер на 561,20 лв. и предмет на доставките - материали и консумативи. Представена от доставчика е само една от фактурите - копие на фактура №[ЕГН]/11.11.2020 г. с данъчна основа в размер на 72,50 лв., начислен ДДС в размер на 14,50 лв. и предмет на доставката: „доставени материали и консумативи“. Фактурата е включена в дневника за продажби на КООПЕРАЦИЯ „ЛЪЧ“ с посочената в нея данъчна основа и ДДС, но е отразена в дневника за покупки на ревизираното лице с данъчна основа в размер на 725,00 лв. и начислен ДДС в размер на 145,00 лв. Доставчикът не е представил доказателства за изпълнението на доставките и тяхното естество. Същият е регистриран по ЗДДС на 09.07.1996 г. и е дерегистриран на 16.05.2022 г., поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Какъв е предмета на доставките и дали е свързан с икономическата дейност на жалбоподателя от представената фактура не може да се установи.

3. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по 33 фактури „ИНФОЛОГ - 33“ ЕООД в размер на 12 792,28 лв. и предмет на доставките - допълнителна обработка на документация за лагер, изготвяне на информационен масив за група сачмени лагери, изработване на информационен масив за лагери с цилиндрични ролки, изготвяне на сравнителни таблици, списъци за съпоставка, проучване и анализ, технико-икономическа обосновка, аванс и плащане по договор, плащане по приемо-предавателен протокол, изготвяне на аналитични справки, корекции в техническа документация. Събрани са копия на фактурите още при първата ревизия, както и договор за технически услуги от 12.09.2018 г., приемо-предавателен протокол от 18.10.2018 г., счетоводни справки и регистри. Към датите на издаване на процесите фактури дружеството е декларирало назначаването на три лица, на длъжности „експерт информационно осигуряване“, „организатор работа с клиенти“ и „администратор компютърни системи“. Доставчикът е регистрирано по ЗДДС лице на 02.08.2016 г. и дерегистрирано на 26.05.2022г. поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

4. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по фактури на „МАШИНКОМЕРС 2004“ ЕООД - 33 фактури, с общо начислен ДДС в размер на 12 792,28 лв. и предмет на доставките – аванс по договор, доплащане по договор, доработка на сачмени лагери, подмяна на лагери, изготвяне на таблици, изготвяне на експедиционни документи, материали, консумативи и други подобни. От изисканите документи са представени копия на фактурите и счетоводни документи. Не са представени договори, от които да е видно какъв е предметът на доставките обозначени като аванс по договор и подобни. Дружеството доставчик е регистрирано по ЗДДС на 21.11.2016 г. и дерегистрирано на 16.05.2022г. поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Към датите на издаване на процесиите фактури дружеството е декларирало наети три лица – Продавач интернет търговия, отчетник счетоводство и специалист контрол на документи. Една от фактурите не е представена – № 1 от 01.04.2017г. с ДДС на стойност 5.40лв.

5. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по три фактури „ПРОЛОГ - 19“ ЕООД в размер на общо 6 775.50лв. Предмет на доставките, според удостовереното във фактурите, са „материали“ и „стоки“. Соченото за доставчик дружество е регистрирано по ЗДДС на 02.10.2016г. и дерегистрирано на 14.10.2021г. поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Към датите на издаване на процесиите фактури дружеството е декларирало наети три лица – отчетник финанси, мениджър проекти и експерт продажби. Дружеството е декларирало в тези данъчни периоди – 11. и 12. 2020г. общо четири фактури към жалбоподателя. Данните само по една съвпадат. Фактура № 107 е декларирана с ДДС 20.15лв., а не 201,5лв., както е отчетено от жалбоподателя. Фактура с № 117 от 20.11.2020г. не е декларирана.

6. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по 28 фактури на „ИНЛАГ“ ЕООД в размер на общо 14 217.39лв. Предмет на доставките, според удостовереното във фактурите са: доработка на лагери, допълнителна окомплектовка на сачмени лагери, плащания по договори, които не са представени, обработка на несъответствия, изработване на технически паспорти, на адаптивни таблици. В ревизионното производство са събрани копия на фактурите. Соченото за доставчик дружество е регистрирано по ЗДДС на 14.11.2014г. и дерегистрирано на 19.05.2022г. поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Към датите на издаване на

процесите фактури дружеството е декларирало наети три лица на длъжностите спедиционен посредник, специалист търговия и отчетник инвентаризация на материали.

7. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит по фактури на „ФИН КО 2015” ЕООД в размер на общо б 452.54лв. Предмет на доставките са: корекции на параметри на сачмени лагери, аванс по договор, плащания по договор, изготвяне за разчети за рентабилност, окомплектовка на документация, адаптиране на техническа документация, преупаковка на стоки, доставени материали и консумативи. Една от фактурите е включена в дневниците за продажби - фактура № 519/13.11.2020г., с данъчна основа в размер на 75,35лв. и ДДС 15,07лв, а от страна на жалбоподателя същата фактура е отразена с данъчна основа 512,10лв. и е ползван данъчен кредит в размер на 102,42лв.

От заключението на вещото лице, изслушано по делото се установява следното:

Фактурите на доставчиците „МАШИНКОМЕРС 2004” ЕООД, „ИНФОЛОГ - 33“ ЕООД и „ФИН КО 2015” ЕООД (с коментирани единични изключения) са надлежно осчетоводени от страна на доставчиците и дружеството жалбоподател и по тях са извършени плащания.

Надлежното осчетоводяване на фактурите и плащанията по тях не е достатъчно и абсолютно основание да се обоснове извод, че обсъжданите доставки по т. II. от решението са действително извършени от сочения за доставчик. Фактурите, приемо-предавателните протоколи към тях са частни удостоверятелни документи, чиято материална достоверност съдът цени по вътрешно убеждение в контекста на останалия събран по делото доказателствен материал. Те не се ползват с обвързваща съда материална удостоверятелна сила. В контекста на всички събрани по делото доказателства и в частност предвид установения профил на доставчиците, липсата на яснота относно предмета на голяма част от доставките, разминаванията при отчитане на стойността на някои от доставките от страна на жалбоподателя и от страна на доставчика, коментирани по-горе в изложението, съдът приема, че реалността на спорните доставки по т. II не е безспорно установена. Правото на данъчен кредит предполага реална доставка, а не само документално и счетоводно отразена такава. С

оглед на тази констатация е безпредметно да се обсъжда наличието на другите положителни или отрицателни предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Ревизиращите органи са положили усилия да съберат необходимите доказателства за изясняване на релевантните обстоятелства. Оспореният акт не противоречи на материалния закон, като основанията за този извод са следните:

1. По отношение на доставките, за които не е представена фактура, в която жалбоподателят да е сочен за получател на доставката, правилно на основание чл. 71, ал.1, т.1 от ЗДДС е прието, че правото на данъчен кредит е ненадлежно упражнено и то е отречено.

2. По отношение на коментираните доставки по т. II: Правото на данъчен кредит е обвързано с наличието на реално извършена доставка на стока или услуга. Разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС гласи, че данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има правото да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. По делото се установи, че процесните фактури не удостоверяват реални доставки, т.е. налице е липса на доставка. Липсата на доставка означава, че не е налице данъчно събитие, респ. че ДДС по обсъжданите фактури е начислен без основание. Доколкото ДДС не е бил изискуем, то не е възникнало изобщо право на данъчен кредит, по аргумент от чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Законът – чл. 70, ал. 5 от ЗДДС изрично предвижда, че не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно, в която хипотеза несъмнено следва да попаднат случаите, когато данъкът е начислен без да се налице основания за това. Посочените решения на СЕС в жалбата на жалбоподателя са неотнормисими, доколкото те предполагат установена реалност на

доставките, какъвто не е процесният случай.

По изложените съображения съдът приема, че са били налице годни фактически и правни основания за начисляване на допълнителните задължения за ДДС като главници, за които с оглед нормата на чл. 175, ал.1 от ДОПК са определени задължения за лихви. С РА на жалбоподателя правилно са установени задължения по ЗДДС общо в размер на 590880.53лв., от които 393153.20лв. главници и 197 727.33лв. лихви. РА е изцяло законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. С оглед изхода на делото претенцията за заплащане на разноси от страна на процесуалния представител на ответника е основателна и следва да бъде уважена, на основание чл. 161, ал.1 от ДОПК. Материалният интерес по делото е 590880.53лв. Юрисконсултското възнаграждение при този материален интерес предвид нормата на чл. 8, ал.1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения следва да се определи в размер на 42 376.42лв. Жалбоподателят следва да бъде осъден да плати тази сума на дирекция „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП.

По изложените съображения и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София-град,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЧЕЗ-КО“ ЕООД – С., представлявано от Д. Ц. С. срещу РА № Р – 22002222002631-091-001 от 23.03.2023г., потвърден с Решение № 1300 от 12.09.2023г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С., с който са установени допълнително задължения за жалбоподателя по ЗДДС общо в размер на 590 880.53лв., от които 393 153. 20лв. главници и 197 727.33лв. лихви.

ОСЪЖДА „ЧЕЗ-КО“ ЕООД – С., представлявано от Д. Ц. С. да плати на дирекция „ОДОП” – [населено място] при ЦУ на НАП разноси по делото в размер на 42 376.42лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

